

Jerzy Wiktor Tumiłowicz, przyszły wieloletni szef arboretum w Rogowie i profesor Wydziału Leśnego warszawskiej SGGW, urodził się 3 grudnia 1931 w Warszawie – dzieciństwo spędził na Sadybie. Maturę uzyskał w 1949, kończąc liceum ogólnokształcące o profilu przyrodniczym w Gdańsku. W 1953 skończył leśnictwo na SGGW. Do Sekcji Dendrologicznej PTB zapisał się 13 października 1954, członkami wprowadzającymi byli Maria Zanowa i Włodzimierz Seneta. Pracę magisterską, o modrzewiu polskim w rezerwacie w Małej Wsi pod Grójcem, napisał u prof. Romana Kobendzy (wydał ją drukiem w 1955, w „Roczniku Dendrologicznym” – była to jego pierwsza publikacja) i od razu został na rodzimym wydziale asystentem w Katedrze Botaniki Leśnej. W 1956 na własną prośbę przeniósł się do Biura Urządzania Lasu w Olsztynie, gdzie przez dwa i pół roku pracował jako taksator w drużynie urzędzeniowej, w Olsztyńskim i Warszawskim. Zmiana, która określiła całe jego życie zawodowe, nastąpiła

*z początkiem marca 1959, gdy trafił do leśnego ośrodka SGGW w Rogowie, zostając kierownikiem pracowni naukowych (od razu pracował de facto w arboretum). W połowie 1961, gdy Arboretum wyodrębniono w strukturze Wydziału Leśnego, został zastępcą kierownika, Henryka Edera. Od jesieni 1966, po odejściu poprzednika na emeryturę, został szefem Arboretum (w tymże roku obronił doktorat, o wynikach introdukcji obcych gatunków drzew i jodły pospolitej do lasów Krainy Mazursko-Podlaskiej). Będzie nim nieprzerwanie przez 36 lat (!), do własnej emerytury, na którą przejdzie w 2002. W międzyczasie, w 1989, uzyskał na Wydziale Leśnym SGGW habilitację, na podstawie pracy o wynikach uprawy w Polsce żywotnika olbrzymiego, i został w tymże roku docentem, a w 1993 – profesorem na rodzimym wydziale. Wielkie zasługi Tumiłowicza związane są w sposób oczywisty z rogowskim arboretum – zawdzięcza mu ono swój dendrologiczny i leśny zamysł, przemyślane bogactwo, piękno, ład i wzorową dokumentację. Doświadczenia nabyte w Rogowie procentują i gdzie indziej – od 1970 pełni naukową opiekę nad arboretum w Glinnej, od 1989 pomaga w tworzeniu kolekcji w Kudypach. Jerzy Tumiłowicz, opublikował około 120 prac, w tym, wraz z S. Bellonem i S. Królem, nagrodzoną książkę „Obce gatunki drzew w gospodarstwie leśnym”. Artykuły naukowe Tumiłowicza ukazywały się przede wszystkim w „Roczniku Dendrologicznym”, a poza tym w wielu czasopismach, na przykład „Sylwanie”, „Lesie Polskim”, „Szkółkarstwie”. Z ważniejszych wymienić warto takie jak „Ocena wyników wprowadzania niektórych obcych gatunków drzew w lasach Krainy Mazursko-Podlaskiej, 1–2” (1967–1968), „Ocena dotychczasowych wyników uprawy żywotnika olbrzymiego (*Thuja plicata* Donn ex D. Don) w środowisku leśnym w Polsce” (1988), „Obce gatunki jodły (*Abies Mill.*) w lasach Polski ze szczególnym uwzględnieniem Arboretum w Rogowie” (1991), „Wyniki uprawy drzew i krzewów obcego pochodzenia w Ogrodzie Dendrologicznym w Glinnej” (1994), „Klony w zadrzewieniach” (1999), „Dotychczasowe wyniki uprawy azjatyckich gatunków z rodzaju *Stewartia L.* w Polsce” (2001), „Kolekcje dendrologiczne Arboretum SGGW w Rogowie – wyniki wieloletniej uprawy wybranych gatunków, 1–3” (2003–2005). Cały czas działał w Sekcji Dendrologicznej PTB, uczestnicząc w krajowych zjazdach i międzynarodowych kongresach. W latach 1984–1992 był redaktorem naczelnym naszego pisma. W 2009 został pierwszym prezesem odrodzonego Polskiego Towarzystwa Dendrologicznego. (za Jakub Dolatowski "Sylwetki członków honorowych Polskiego Towarzystwa Dendrologicznego).*